

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Co/72/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118327854
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118327854.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom boulevard Haussmann 1, 950 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: E. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. L. XX, XXX XX I. L., o zaplatenie 709,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 14Csp/119/2018-79 zo dňa 27. februára 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14Csp/119/2018-103 zo dňa 3. mája 2019 a s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 14Csp/119/2018-104 zo dňa 3. mája 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 14Csp/119/2018-79 zo dňa 27. februára 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14Csp/119/2018-103 zo dňa 3. mája 2019 a s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 14Csp/119/2018-104 zo dňa 3. mája 2019, v napadnutej časti, ktorou súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom, č.k. 14Csp/119/2018-79 zo dňa 27.9.2019, prvou výrokovou vetou rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 561,80,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 240,90,- Eur od 28.5.2015 do zaplatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 320,90,- Eur od 28.5.2015 do zaplatenia a druhou výrokovou vetou priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58,48 %. Opravným uznesením č.k. 14Csp/119/2018-103 zo dňa 3.5.2019 opravil súd prvej inštancie dátum vyhlásenia rozsudku tak, že správne znie „27.2.2019“. Dopĺňacím rozsudkom, č.k. 14Csp/119/2018-104 zo dňa 3.5.2015, okresný súd doplnil výrokovú časť rozsudku zo dňa 27.2.2019 o výrok, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

2. Na odôvodnenie okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 6.9.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 709,- Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, a to titulom uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. V žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. uzavrel so žalovaným predmetné zmluvy. Predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX bolo poskytnutie úveru vo výške 699,-

Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru uvedeného v úverovej zmluve. Žalovaný bol povinný vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou 10 mesačných splátok vo výške 69,90,- Eur, t.j. celkom 699,- Eur so splatnosťou prvej splátky 15.12.2014. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a uhradil len sumu 458,10,- Eur. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný mal voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti vo výške 314,50,- Eur (279,60,- Eur z titulu zvyšku dlžnej istiny a 34,90,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky).

3. Dňa 19.11.2014 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným druhú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bolo taktiež poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 899,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 10 mesačných splátkach po 89,90,- Eur, t.j. celkom 899,- Eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.12.2014. Žalovaný však uhradil len sumu 578,10,- Eur. Žalobca uviedol, že žalovaný mal voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti vo výške 394,50,- Eur (359,60,- Eur z titulu zvyšku dlžnej istiny a 34,90,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky).

4. Súd prvej inštancie z predložených zmlúv zistil, že spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. uzatvorila so žalovaným aj zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcové zmluvy o poskytovaní platobných služieb s výškou úverového rámca pri oboch zmluvách vo výške 5.000,- Eur.

5. Predmetné zmluvy sú podľa názoru súdu prvej inštancie vzhľadom na charakter zmluvných strán zmluvami spotrebiteľskými. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že zmluvy síce majú písomnú formu, avšak je v nich nesprávne uvedený údaj o RPMN, pretože pri jeho výpočte nebolo zohľadnené poisťné, ktoré bolo potrebné do celkových nákladov spotrebiteľa zahrnúť, keďže súčasťou zmlúv sú aj zmluvné dojednania o poskytnutí doplnkovej služby - základného súboru poistenia. Z dôvodu, že v zmluve bola nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov, považoval súd prvej inštancie spotrebiteľské úvery za bezúročné a bez poplatkov.

6. Súd súčasne poukázal na skutočnosť, že texty úverových zmlúv boli písané minimálnou veľkosťou písma, sú zle čitateľné a obsahujú veľké a neprehľadné množstvo práv a povinností, ktoré znevýhodňujú klienta, preto ide o nekalú prax, ktorá nemôže požívať právnu ochranu.

7. Keďže úvery z oboch zmlúv vyhodnotil súd ako bezúročné a bez poplatkov, doposiaľ uhradené platby žalovaného započítal na istinu. Keďže žalovaný z čerpanej sumy 699,- Eur uhradil 458,10,- Eur, neuhradená zostala suma 240,90,- Eur. Z čerpanej sumy pri druhom úvere vo výške 899,- Eur uhradil žalovaný sumu 578,10,- Eur, a teda neuhradená zostala suma 320,90,- Eur. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovaného na zaplatenie nesplatených častí úverov vo výške 561,80,- Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd súčasne zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 240,90,- Eur od 28.5.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 320,90,- Eur od 28.5.2015 do zaplatenia.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku podľa pomeru úspechu a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 58,48 %, ktorý predstavuje čistý úspech žalobcu.

9. Súd prvej inštancie doplniacim rozsudkom č.k. 14Csp/119/2018-104 zo dňa 3.5.2019 doplnil výrokovú časť rozsudku zo dňa 27.2.2019 tak, že v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Predmetné zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti odôvodnil v rozsudku zo dňa 27.2.2019, avšak tento výrok opomenul uviesť vo výrokovej časti daného rozsudku.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v rozsahu sumy 147,20,- Eur s príslušenstvom (t.j. vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá) v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Žalobca uviedol, že žalovaný na zmluvu zo dňa 10.11.2014, ktorou mu bolo poskytnutých 699,- Eur, uhradil len časť dlžnej sumy, a to 458,10,- Eur. Dlž žalovaného teda predstavuje sumu 314,50,- Eur pozostávajúcu zo zvyšku istiny vo výške 279,60,- Eur a zo sumy 34,90,- Eur, ktorá predstavuje dlžné náklady spojené s uplatňovaním pohľadávky. Ohľadom druhej zmluvy, ktorou bol žalovanému poskytnutý úver vo výške

899,- Eur, žalobca v odvolaní uviedol, že žalovaný na túto zmluvu plnil sumou 578,10,- Eur, a teda dlh žalovaného voči žalobcovi predstavuje sumu 394,50,- Eur, ktorá pozostáva zo sumy 359,60,- Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny a zo sumy 34,90,- Eur z titulu dlžných nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Žalobca nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že v úverových zmluvách je nesprávne uvedený údaj o RPMN, pretože žalobca pri jeho výpočte nezohľadnil poisťné. Uviedol totiž, že svoj nárok v tomto konaní odvodzuje len na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere na základe I. časti úverovej zmluvy a neuplatňuje si žiadne plnenie zo zmlúv o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty na základe II. časti úverových zmlúv. Žalobca má na základe uvedeného za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil úverové vzťahy, ktoré sú predmetom tohto konania, ako revolvingové spotrebiteľské úvery. Žalobca zastáva názor, že predmetné úverové zmluvy sú dostatočne jasné a zrozumiteľné a že veľkosť písma je dostatočne čitateľná. Súčasne poukázal na to, že zákonné ustanovenie upravujúce minimálnu veľkosť textu spotrebiteľskej zmluvy bolo prijaté novelou č. 106/2014 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť 1.1.2015. Žalobca si uplatnil aj trovy odvolacieho konania a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP. Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, preto prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP). Rozsudok v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení o opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom v napadnutej časti v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

13. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že žalobca sa žalobou podanou dňa 6.9.2018 domáhal zaplata sumy 709,- Eur s príslušenstvom. V úvode žaloby uviedol, že dňa 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. so žalobcom, ktorý sa stal jej univerzálnym právnym nástupcom. K uplatnenému nároku žalobca uviedol, že dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX uzavrela spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. ako veriteľ zo žalovaným ako dlžníkom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a dňa XX.X.XXXX sa stal splatný celý dlh. Na zmluvu zo dňa XX.XX.XXXX žalovaný z celkovej sumy 699,- Eur uhradil 458,10,- Eur a jeho dlh predstavuje sumu 314,50,- Eur (279,60,- Eur z titulu zvyšku dlžnej istiny a 34,90,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky) a na zmluvu zo dňa 19.11.2014, ktorou bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 899,- Eur, tento plnil vo výške 578,10,- Eur a neuhradené záväzky predstavujú sumu 394,50,- Eur (359,60,- Eur z titulu zvyšku dlžnej istiny a 34,90,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem uvedeného žalobca žiadal priznať aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžných súm od 16.9.2015 do zaplata.

14. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX mal odvolací súd za preukázané, že táto je rozdelená na dve časti, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere (časť. 1.) a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (časť. 2.). Z časti 1. zmluvy, t.j. zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vyplýva, že spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s., poskytla žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 699,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 10 mesačných splátkach po 69,90,- Eur vždy k 15. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 15.12.2014 a konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 15.9.2015. Výška úrokovej sadzby bola určená vo výške 0,00 % ročne a výška RPMN predstavovala 0,00 % pri priemernej RPMN vo výške 44,26 %. Celková čiastka k úhrade teda predstavovala 699,- Eur. Žalovaný si súčasne nezvolil žiadny zo súborov poistenia konkretizovaných v bode 3.1 zmluvy. Predmetná zmluva bola vyplnená aj v časti 2., a teda v časti zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, avšak, ako ďalej zo zmluvy vyplýva, túto žalovaný nepodpísal, a teda k jej uzavretiu nedošlo.

15. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX mal odvolací súd za preukázané, že táto je taktiež rozdelená na dve časti, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere (časť. 1.) a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (časť. 2.). Z časti 1. zmluvy, t.j. zo zmluvy

o spotrebiteľskom úvere, vyplýva, že spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s., poskytla žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 899,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 10 mesačných splátkach po 89,90,- Eur vždy k 15. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 15.12.2014 a konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 15.9.2015. Výška úrokovej sadzby bola určená vo výške 0,00 % ročne a výška RPMN predstavovala 0,00 % pri priemernej RPMN vo výške 37,24 %. Celková čiastka k úhrade teda predstavovala 899,- Eur. Žalovaný si súčasne nezvolil žiadny zo súborov poistenia konkretizovaných v bode 3.1 zmluvy. Aj táto zmluva bola vyplnená v časti 2., a teda v časti zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, avšak, ako vyplýva z poslednej strany zmluvy, túto žalovaný nepodpísal, a teda k jej uzavretiu nedošlo.

16. Odvolací súd mal zo žalobcom predložených listín ďalej za preukázané, že žalovaný na zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej mu bola poskytnutá pôžička vo výške 699,- Eur, uhradil celkom sumu vo výške 458,10,- Eur, táto skutočnosť vyplýva tak z tvrdenia žalobcu, ako aj z výpisu z úverového účtu. Z uvedenej listiny súčasne vyplýva, že zvyšok nesplatenej istiny predstavuje sumu 279,60,- Eur a náklady (bližšie nešpecifikované) predstavujú sumu 34,90,- Eur. V predložennom výpise z úverového účtu sú uvedené aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky, a to v sumách 6,90,- Eur, 11,90,- Eur, 19,90,- Eur a 34,90,- Eur.

17. Na základe druhej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému sumu 899,- Eur. Z výpisu z úverového účtu mal súd za preukázané, že žalovaný uhradil sumu 578,10,- Eur. Nesplatená istina podľa výpisu predstavuje sumu 359,60,- Eur a náklady (taktiež bližšie nešpecifikované) boli vyčíslené sumou 34,90,- Eur. Ako aj vo vyššie uvedenom výpise, aj v tomto sú uvedené náklady spojené s uplatnením pohľadávky, a to v totožných sumách, t.j. v sume 6,90,- Eur, 11,90,- Eur, 19,90,- Eur a 34,90,- Eur.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 1 ods. 3 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom nie sú úver bez úroku a bez ďalších poplatkov.

20. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 53c Občianskeho zákonníka, ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

23. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

25. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

26. Odvolací súd zastáva názor, že výroková časť rozsudku súdu prvej inštancie je vecne správna, avšak s hodnotením právneho stavu veci sa odvolací súd s názorom súdu prvej inštancie nestotožnil.

27. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že žalobcom predložené zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmysle § 1 ods. 3 písm. i) tohto zákona nie je spotrebiteľským úverom úver bez úroku a ďalších poplatkov a súčasne, s poukazom na ustanovenie § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, medzi ktoré patria aj úroky a poplatky. Z predložených zmlúv vyplýva, že fixná ročná úroková sadzba bola pri oboch zmluvách dojednaná vo výške 0,00 % a RPMN bola vo výške 0,00 %. Žalovaný sa teda nezaviazal zaplatiť pôvodnému veriteľovi popri poskytnutých peňažných prostriedkoch aj celkové náklady.

28. Odvolací súd ďalej konštatuje, že predložené zmluvy nie sú ani zmluvami o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, keďže v zmysle tohto ustanovenia sa zmluvou o úvere veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej výšky a dlžník sa zaväzuje tieto peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalovaný sa však nezaviazal zaplatiť pôvodnému veriteľovi popri poskytnutých peňažných prostriedkoch aj úroky.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené sa javí, že sumy poskytnuté na základe listín označených ako „zmluva o spotrebiteľskom úvere“ zo dňa 10.11.2014 a zo dňa 19.11.2014 sú pôžičkami a nie úvermi, nakoľko v zmysle § 1 ods. 3 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je spotrebiteľským úverom úver poskytnutý bez úroku a bez poplatkov a súčasne podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere je v zmysle § 497 Obchodného zákonníka nielen vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, ale aj zaplatenie úrokov zo strany dlžníka, čo sa naopak pri zmluve o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka nevyžaduje, aj keď to možno dohodnúť v zmysle § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd je však povinný posudzovať právny úkon podľa jeho obsahu, aj keď je nesprávne označený.

30. Uvedený názor odvolacieho súdu však nevylučuje, že predmetné zmluvy sú zmluvami spotrebiteľskými v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V zmysle odseku 3 tohto ustanovenia sa dodávateľom rozumie osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Na základe uvedeného mal odvolací súd za preukázané, že zmluvy predložené v tomto konaní, ktoré boli uzatvorené dňa 10.11.2014 a dňa 19.11.2014, sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle Občianskeho zákonníka, keďže pôvodný veriteľ ako aj žalovaný spĺňajú legálnu definíciu dodávateľa (pôvodný veriteľ) a spotrebiteľa (žalovaný) v zmysle Občianskeho zákonníka.

31. S poukazom na nemožnosť aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. v tomto konaní sa následne nemohol odvolací súd stotožniť ani s názorom súdu prvej inštancie, ktorý vyslovil, že poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) predmetného zákona. Aj v prípade, že by aplikácia zákona o spotrebiteľských úveroch bola možná, tento názor okresného súdu by nebol správny. Súd prvej inštancie totiž uviedol, že v zmluvách je nesprávne uvedený údaj o RPMN, pretože pri jeho výpočte nebolo zohľadnené poisťné, ktoré bolo potrebné do celkových nákladov spotrebiteľa zahrnúť. Z predložených zmlúv však vyplýva, že žalovaný si žiaden zo súborov poistenia nezvolil (časť. 1 bod 1.1 zmluvy), a teda, ak boli v obidvoch zmluvách uvedené údaje o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 0,00 % a RPMN vo výške 0,00 %, tieto údaje boli správne.

32. K zmluvám o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, t.j. k časti 2. predložených zmlúv, odvolací súd uvádza, že tieto neboli žalovaným podpísané, a teda k ich uzavretiu nedošlo, preto posudzovanie týchto častí zmlúv okresným súdom bolo bezpredmetné.

33. Odvolací súd ďalej dodáva, že žalobca v žalobe nijakým spôsobom nekonkretizoval, na základe akých skutočností si uplatňuje po 34,90,- Eur pri každej zo zmlúv, keďže len uviedol, že táto suma predstavuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Táto suma síce vyplýva z výpisu z úverového účtu žalovaného, avšak odvolaciemu súdu nie je zrejmé, keďže žalobca tento svoj nárok nijako neodôvodnil, z akého dôvodu práve suma vo výške 34,90,- Eur (označená v predmetných výpisoch ako „NAKLADY spojené s uplat.pohl.“) je sumou, ktorú si žalobca uplatnil mimo istiny a sumy vo výške 6,90,- Eur, 11,90,- Eur a 19,90,- Eur (t.j. spolu 38,70,- Eur) si žalobca uplatnil na istinu, keďže sú v predložených výpisoch označené identicky ako suma vo výške 34,90,- Eur (t.j. ako „NAKLADY spojené s uplat.pohl.“). Napriek tomu, že sa odvolací súd nestotožnil s hodnotením okresného súdu, že úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, bezúročnosť a bezpoplatkovosť týchto pôžičiek vyplýva z obsahu samotných zmlúv, ako už bolo uvedené vyššie. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol, keď zaviazal žalovaného len na zaplatenie nesplatených častí istín spolu vo výške 561,80,- Eur (t.j. 240,90,- Eur + 320,90,- Eur) a vo zvyšku, t.j. v sume 147,20,- Eur žalobu zamietol, keďže v tejto časti nebol nárok žalobcu dôvodný.

34. Na okraj odvolací súd poukazuje na veľkosť písma, ktorú súd prvej inštancie považoval za minimálnu a nečitateľnú. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na druhú vetu ustanovenia § 53c Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej nesmú byť ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Žalobca však správne v odvolaní poukázal na skutočnosť, že ustanovenie § 1b Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a ktoré ustanovuje minimálnu veľkosť písma v spotrebiteľskej zmluve, nadobudlo účinnosť až dňa 1.1.2015, a teda dovtedy Občiansky zákonník odkazoval na neexistujúce ustanovenie vykonávacieho predpisu. Bez platného a účinného ustanovenia vykonávacieho predpisu je potom len na subjektívnom hodnotení súdu, akú veľkosť písma je možné považovať za nečitateľnú pre spotrebiteľa. Zákon pritom sankcionuje neplatnosťou zmluvu uzatvorenú v rozpore s týmto ustanovením. Keďže aj z neplatnej zmluvy je dlžník povinný vrátiť to, čo mu bolo veriteľom poskytnuté, t.j. istinu, na zaplatenie ktorej bol v tomto konaní žalovaný zaviazaný, vyslovenie neplatnosti predložených zmlúv by bolo bez platného a účinného vykonávacieho predpisu subjektívne a po takto vyhodnotenom skutkovom a právnom stave aj nadbytočné.

35. Odvolací súd na základe uvedeného rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom v napadnutej časti, ktorou súd žalobu žalobcu vo zvyšku zamietol, v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil, aj keď na základe iných právnych dôvodov.

36. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).